

Jona

Wij zijn een speelbal van de golven
en roepen onze goden aan.
Wij worden door de zee verzwolgen,
ons schip zal in haar muil vergaan.

Wie durft zich nu nog schuil te houden,
door zelfbedrog in slaap gesust,
door ongepast en blind vertrouwen,
zich van geen kwaad of straf bewust?

Wie spreekt verlossend één voor allen
een laatste en beslissend woord?
Wie is bereid om diep te vallen?
Wie roept: werp mij maar overboord?

Hij die zich schuilhield, laat zich vallen.
Hij weet zich schuldig, stelt zich borg
als één van ons, als één voor allen.
Ons leven is zijn hoogste zorg.

*lied van de angstige opvarenden
bij het gelijknamige gedicht
van Dietrich Bonhoeffer
Jona 1
melodie: LB 850*

*omdat het perspectief in dit lied
niet bij Jona ligt maar bij de andere
opvarenden, krijgt hij in hun ogen
messiaanse trekken; in Bonhoeffers
gedicht noemt Jona hen vromen*